

# LAIVAS

No. 51. Metai VI

Gruod. (Dec.) 18, '26



BTSR valst.  
respublikinė  
biblioteka

# L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

## PRENUMERATOS KAINA:

Metams .....	\$2.00
Pusei metų .....	\$1.00
Vienam num. ....	\$0.05

## SUBSCRIPTION RATES:

One Year .....	\$2.00
Six Months .....	\$1.00
Single Copy .....	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

## IV ADVENTO SEKMADIENIS.

### Evangelija.

LUKO 3, 1-6.



**P**ENKIOLIKTAIS ciesaiaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodiui gi esant Galilėjos tetrarka, jo broliui Pilypui Ituriejės ir Trachonitės krašto tetrarka, Lizanijui Abilėnės tetrarka, po vyriausiais kunigais Annu ir Kajifu, Viešpaties žodis pasigirdo Zakarijo sunui Jonui tyruose. Taigi, jis atėjo ir skelbė visoje Pajordaneje atgailos krikštą nuodėmėms atleisti, kaip parašyta pranašo Izaijo žodžių knygoje: Balsas šaukiančio tyruose: Taisykite Viešpaties kelią; darykite jo takus tiesius. Kiekvienas slėnis bus užpiltas, o kiekvienas kalnas ir kalnelis bus padarytas žemas; kas kreiva, bus tiesu; kur nelygu, bus lygus keliai; ir kiekvienas kunas išvys Dievo išganymą.

Kiekvienas žmogus tedirba sąžiningai savo pašaukimo aukštumoje ir, užbaigdamas savo gyvenimą, teišdrįsta pasakyti, kad visa padaręs, ką galėjęs.

Nėra nieko sunkiau kaip buti naudingi.

Du mokslininku, praneuzas ir italas, susitikę, karščiavosi, kiekvienas išdidžiai tvirtindamas, kad jo tėvynė išdavė didingus vyrus,

### Lekcija.

I KOR. 4, 1-5.



**B**ROLIAI: Tegul žmonės žiuri į mus, kaip į Kristaus tarnus ir Dievo paslapčių teikėjus. Todėl ir reikalaujama iš teikėjų, kad kiekvienas būtų rastas ištikimas. Tai man mažiausias dalykas, kad aš jūsų ar žmonių dienos esu teisišamas; bet nė aš pats savęs neteisiu. Nors aš nieko neprisijaučiu, tačiau ne dėl to esu nuteisintas. Mano teisėjas yra Viešpats. Taigi, neteiskite pirm laiko, iki neatels Viešpats. Jis tai apšvies paslėptuosius tamsybėse dalykus ir atidengs širdžių sumanymus. Tuomet kiekvienam bus jo pagyrimas iš Dievo.

labiausia atsižymėjusius pasaulio literaturoje. "Dante, tvirtino italas mokslininkas, buvo didingiausias literatas pasaulyje. Dante buvo nužengęs Pragaran!" — "Tai niekis, atkirto praneuzas mokslininkas, mūsų Baudelaire buvo tukstantį kartų didingesnis už Dante. Baudelaire pribuvo iš pačio Pragaro!"

Pasakyk ką mėgsti, tai aš pasakysiu kas esi.



## Šeimynos Nelaimė.



Nors vienas yra Dievas, nors visi žmonės yra Jo sutvėrimai — dangiškojo Tėvo vaikai, nors santykiai su tuo Tėvu, visų turėtų būti vienodi, bet kaip visiškai kitaip yra pasaulyje ištikrųjų.

Turime pagonų bedievių, turime pagonų stabmeldžių, turime bedievių, pametusią krikščionybę, turime ir įvairiausių rušių krikščionių.

Taigi, kaip yra įvairiausių tikybiinių įsitikinimų žmonių, taip yra ir iš jų susitvėrusių nepaprastai margų šeimynų, o iš jų vėl dar margesnių jų vaisių. Tuo budu margumas auga didėja.

Šeimyna, kaip žmonijos lopšys, kaip jos laimių ir nelaimių versmė, negali nerupėti. Priešingai, ji visiems privalo rupėti. Ištikrųjų, visi ja ir rupinasi. Bet iš to šeimynoms ir pačiai žmoniškai ateina daugiausia nelaimių.

Dievas visakam, ką Jis sutvėrė, ar įsteigė, davė savo dieviškus įstatymus, sulyg kurių jie turi gyvuoti ir tvarkytis; ir tik gyvenantiems sulyg tais įstatymais yra atsiekiama laimė. Atitolimas nuo jų neša nelaimę.

Dievas įsteigė šeimyną. Ji yra Jo išminties, Jo rankų padarinys. Jis jai davė savo šventus, dieviškus įstatymus, Jis jai paskyrė ir laimę, taigi tik reikia, kad ji nepamirštų esanti Dievo padarinys ir siektų savo laimės jai užbrėžtu keliu.

Bet praktikiniame gyvenime yra įvykę kitaip.

Vienos šeimynos pačios iškrypo iš

užbrėžto kelio, nuo Dievo įstatymų; kitas iškrepė tie, kurie besirupina šeimynų įsisteigimu ir jų reikalais. Jie joms nurodė kitus kelius, negu Dievo skirtą. Jie joms pažadėjo didesnę laimę, negu Dievas.

Iš visa to pradėjo plaukti nelaimių nelaimės, kuriose skęsta daugybė šeimynų, skandinama ir pati — žmonija. Sunku keliauti be Dievo palaimos. Nėra tikrosios laimės ten, kur nėra Dievo.

Kokį reginį teikia mums dabarties šeimynos?

Dažnai girdime, dažnai skaitome — vyras nužudė moterį, moteris — vyrą, tėvas ar motina nužudė vaikus, vyras neištikimas pačiai, pati — vyrui; iš to tukstančiai atsiskyrimų, dešimtys ir šimtai tukstančių divorsų. Iš to daugybė vaikų be tėvų, be globos, be vedančios juos rankos. Reikalingi šimtai, tukstančiai vaikų prieglaudų, našlaitnamių.

Ar tai yra žmonijos laimė?

Palikę nuošaliai tas pairusias šeimynas, eikime prie esančių, dar nesubirusių. Pasistengkime įeiti į jų vidų, prisžiūrėti į jų gyvenimą, jų darbus, prisiklausyti jų kalbų. Kiek liudnų, kiek karčių įspudžių tenka iš ten išsinešti. Jų daugybėje nerasi šventos ramybės ir iš jo einančio džiaugsmo, ką teikia rami sąžinė, padorūs darbai, gražus susivaldymas, tvarkus gyvenimas. Bet rasi apsirijimo, girtuokliavimo, keiksmų, barnių, muštynių, išgirsi plustant, bjau-

rojant net Dievą, tikėjimą, kunigus, seris vienuoles ir visa, kas yra geresnio, padoresnio.

Ir tokiose šeimynose auga vaikai. Jie mato, ką jų tėvai, tie pirmučiausieji jų mokytojai, daro; girdi, ką jie giria, o ką keikia ir plusta ir visa tai lieka gerai jų atmintyje.

Kad tokių šeimynų vaikai būtų geri, dori, reikia nepaprastų Dievo malonių. Be to jie lieka toki kaip jų tėvai. Nebereikalo susidarė ir patarlė: "Koki tėvai — toki vaikai".

Ar tokios šeimynos džiaugiasi laime? Ne. O kas gi kaltas? Jos pačios, nes neina Dievo nurodytu keliu; arba kiti, kurie jas nuvedė į kreivus kelius. Bet ar šiaip, ar taip jos ir jų vaikai yra žmonijos nelaimė, jos votis, neužgydomas skaudulys.

Šventame Rašte, Sename Įstatyme, randame labai gražų aprašymą jaunojo Tobijo moterystę su Sara. Prieš įstojimą moterystėn ir jau įstojus juodu, Dievo angelui pamokius, leidžia tą laiką meldamiesi, pasirinkdami, nusimarinami, susiturėdami ir pelno gausų Dievo palaiminimą.

Tai Dievo nurodymas, ko reikia rengiantės moterystėn ir jai jau įvykus. Bet ar daug rasime jaunikaikių ir merginų, kurie taip renktųsi moterystėn? Turbut nedaug. Tat nestebėtina, jei daug galima sutikti nelaimingų porų ir šeimynų.

Besirengiantiems moterystėn nei vienai pusei dabar nerupi tikėjimas, dora, širdies gerumas, valios pastovumas, budas, tuo labiau nerupi malda, nusimarinimas, susiturėjimas. Šie visi da-

lykai neimami dėmėsin.

Daugelį dabar veda moterystėn tik geiduliai, pajautos. Šiuos gi kelia viršuje išvaizda, kalba, malonus žodeliai.

Įkaitusiems geiduliams kalbant nutildoma sąžinė, protas, tikybos dvasia ir visos dorosios ypatybės.

Visiškai pamirštama, kad geiduliai, laikui bėgant, apmirs, arba bus pagauti nauju reginiu; neatmenama, kad viršujė išvaizda su laiku atsimainys, o tuomet nebeliks, kas visa tai atstotų; na ir griuva šeimyna, nes pranyko ją laikanti ryšiai.

Ar taip nėra dabar?

Ar kasdieniai įvykiai nekalba mums apie tai koaiškiausia?

Taip. Šeimynos nutolimas nuo Dievo, nuo jai duotų įstatų, tapo jos ir visos žmonijos nelaime.

V. K.

PRANCUZIJA. — Katalikų savaitė įvyksta gruodžio mėnesyje 6-12 dd. Tarp daugelio dalykų bus gvildenami šie klausimai: "Šių dienų stabmeldystė ir krikščionybės atgimimas", "Prieškrikščioniška įtekmė mūsų gyvenime", "Katalikiškoji Mintis", "Moderninės istorijos šventieji", "Dabartinė literatūra" ir kiti klausimai. Šitos savaitės pirmininku yra Paryžiaus kardinolas Dubois. Posėdžių metu bus daugelis atstovų ir iš svetimų kraštų.

— Ne seniai Montauban mieste mirė senas senatorius Cabrie. Jisai buvo garsus Katalikų Bažnyčios priešas, daug kovojęs tikėjimą ir Bažnyčią. Trims savaitėms prieš savo mirtį jisai parašė prancuzų laikraščiams raštą, kuriame jisai pareiškė savo didelio gaulėsčio už savo nedorus darbus, bekovodamas Bažnyčią. Tasai raštas buvo atspausintas įvairiuose laikraščiuose. Apverkęs savo prasikaltimus, senatorius Cambrie susitaikė su savo Išganytojum, priimdamas šv. Sakramentus. Jam buvo suteiktas katalikiškas palaidojimas.



## Tretininkų Žinios.



Šv. Domicelė, Romos imperatoriaus seseraitė, atsisakė tekėti už kunigaikščio Aurelijaus. Paklausta priežasties, jinais atsakė: „Jeigu aš ištekėsiu už sodiečio (taip jinais pavadinu kunigaikštį), tai turėsiu atsižadėti dangišku vestuvių!“ Panašiai pasielgė ir šv. mergaitė Zuzana, kuriai imperatorius Dioklecijonas prižadėjo imperatorės vardą, jeigu jinais ištekėsianti už jojo posonio Maksimino, kurį jisiais padarė cezaru. Kadangi jinais to stambaus pasiūlymo nepriėmė, turėjo sutikti baisią kankinės mirtį. Bet jai tai buvo dangaus sužiedotinė.

Šv. Tamas Akvinietis sako, kad jausmų pageidimai užslopina protą ir užkietina širdį. Visos nedorybės užslopina žmogaus protą, bet ypatingu budu palcistuvystė. Kuomet dangaus skliautus dengia tamsūs debesiai, negalima tuomet jokiū budu matyti to gražaus dangaus mėlynumo, nė auksinių saulės spindulių. Panašiai ir su žmogaus siela. Kuomet gašlumai apniinka žmogų, jis nemato nieko prakilnaus, gražaus ir doro. Ir kas pirmiau jam išrodė prakilnu ir dangiška, pasileidime jam visa rodosi tuščia ir nenaudinga. Puikus pavyzdžiai Zuzanos gundytojų, išminčiaus Saliamono ir kitų panašių, gašlumui pasidavusių asmenų.

Pasileidimas užkietina žmogaus širdį. Kuomet žmogus pasidnoda gašlumui, jisiais nustoja jausmo į visa, kas yra reikalinga jojo išganymui; pirma jisiais nustoja antprigimtinės veikmės, paskui ir gerų žmonių patarimų, nes nedorybė jį supančioja geležniais pančiais. Todėl maža tokių, kurie tapę pasileidimo auka, atgal grįžtų prie Dievo.

Kadangi mes esame sujungti su Dievu visa širdimi, savo visu protu ir savo visomis jėgomis, mes butinai turime kilti skaistybėje. Pirmiausia, mes turime lavinti skaistybę savo prote. Tai galima padaryti trejopu budu: 1) aukštai branginti šitą dorybę. Mes turime į ją žiūrėti kaip į brangią naugę, gražiausią tretininkų sielos papuošimą, kaip į užslėptą turtą,


kuris reikia įgyti, nežiurint kainos ar pasišventimo. Mes privalome suvartoti visas pricomones tai skaistybei išlaikyti. Juo mes tą dorybę daugiau branginsime, juo daugiau rūpės, ją neprarasti.

Antra, mes turime stengtis įpratinti savo protą tuojuo šalinti kiekvieną mintį, kuri jaučiama gali buti nuodėminga. Kasdieniniame savo gyvenime mes tuojuo vengiame kaip tik nujaučiame, kad tai mums gali kenkti, pavyzdžiui, jeigu žarija užkrinta ant mūsų drapanų, mes tuojuo ją nužeriamo arba jeigu kas mums pasiulytų gerti nuodų, mes jokiū budu nemanytume jo paragauti. Panašiai turime elgtis ir su skaistybės išlaikymu. Musų protas turi buti liuosas nuo visokių blogų minčių, kurios pradžioje gali išrodyti labai nekaltomis, bet paskui pavergia mūsų protą ir įpainioja mus į nuodėmės sląstas.


Trečia, mes turime auklėti savo protą ta prasme, kad kiekvieną pavojų skaistybei galėtume sutikti su nepasitikėjimu ir baime. Jeigu galėtume taip įgudėti, tuomet jau nebutų mums jokio pavojaus išverti skaistybėje, nes jeigu siela jaučia pavojų, velniui yra sunku prie jos prieiti. Juo žmogus skaistesnis, juo daugiau velnias stengiasi jį palaužti.

Visi, kurie rupestingai saugoja savo širdį nuo visokio sutepimo, jaučia didelės ramybės savo sieloje, nes skaistybė pašalina iš širdies dvasinį skurdą ir teikia Viešpaties Dievo malones. Pasaulio žmonės ieško laimės pageidimų smaguriuose, bet jos neranda. Aišku, iš puvėsių laimės negalima gauti. Tiktaisielos tyrumas ir sąžinės ramybė teteikia žmogui ieškomos laimės. Juo žmogus daugiau prasišalina nuo savo pageidimų, juo daugiau malonių jam suteikia Viešpats Dievas. Sekdami šitas mintis, šventieji stengėsi kiek tiktaisi galima vengti pagundų, su jomis nebendrauti, bet tuojuo jas pakeisti tyromis skaisčiomis mintimis, kurios pakelia žmogaus sielą ir jungia ją su savo Kurėju Viešpačiu Dievu.

J. N.



# Ž I E D E L I A I



## Nepataikintas Šuvis.

1915 metais Šampanijoje virė dideli mušiai. Prancuzai stipriai gynė savo žemę nuo vokiečių. Buvo vasario mėnuo ir kelios dienos pertraukos ir poilsio nuo žudančių granatų, kulku ir vai-tojimo. Vienok ta ramybė pranašavo dar didesnį mirties piutį, dar didesnes žudynes. Vakare reikėjo eiti į apkasus. Po šešių dienų ir naktų, praleistų purvuose ir šaltyje, ketvirtas pulkas laukė savo eilės. Viskas buvo prirengta. Tik staigu pasigirdo šuvis, netikėtas kaip tyčiomis paleistas. Kas šovė? Nebuvo laiko apsimąstymui, nes toje pačioje valandoje atbėgo keli kareiviai prie pulko kapeliono tėvo Lenoir.

Tas tuojuo pasiskubino ir po kelių minučių buvo jau artimoje pašiurėje. Čia ant šiaudų gulėjo jaunas, 17 metų vaikiną, iš kurio krutinės tekėjo kraujas. Papildė saužudystę. Šuvis perėjo šalyp širdies, sužeisdamas ją ant tiek, kad kas valandą galima buvo laukti mirties. Be sąmonės esančiam kareiviui kunigas davė paskutinę absoliuciją ir paskutinį patepimą. Paskui pažū ligonis atidarė akis, kuriose galima buvo pastebėti, kad dar gyvena ant žemės. Pasakė keleta nesuprantamų žodžių, bet paskui vienok atsigavo ant tiek, kad galėjo pažinti žmones ir pradėjo kalbėti su kapelionu, kurs prie jo sėdėjo. Tyliai ir atvirai, be mažiausios baimės, pradėjo pasakoti del ko į

save šovė. “Neturėjau jau jėgų, kalbėjo kareivis, toliau keliauti. Mėginau ant savęs paimti švarką ir kitus daiktus, bet parkritau. Taip bučiau parkritęs prieš apkasus. Iš geros valios stojau į kariuomenę, manydamas, kad nebus per sunku ir iškentėsiu, nes visa širdimi norėjau patarnauti tėvynei. Viskas, ką galėjau, padariau, bet galas atėjo ir man. Per greit savo jaunas jėgas pragaišinau, geru kareivių jau negalėjau būti, todėl ką turėjau daryti? Apsunkinti savo pulko nenorėjau. Del to pasislėpiau toje pašiurėje, toliau nuo savųjų, bet blogai pataikiau.” Kunigas klausė to vaikiško pasakojimo su didžia ramybe, ant galo tarė: “Turi nesigailėti, kad į širdį nepataikei, nes tuomet jau nebegyventumei, o dabar Dievas tau atleis tą kaltę ir visas tavo gyvenimo nuodėmes, jei tikrai gailėsiesi už jas. “Ant tų žodžių vaikiną nieko neatsakė, tiktai parodė didelę nuostabą, iš kurios buvo matyti, kad jis apie tai nieko nesupranta, ką kunigas kalbėjo. Kapelionas tą pastebėjo ir toliaus paklausė:

— Ar myli Dievą, mano mielas? Pakratė galvą ir dar labiau stebėjosi.

— Ar esi krikščionis?

— Ne.

Tuomet kunigas išėmė kryželį ir, rodydamas jį, paklausė vaikino:

— Ar žinai, kas čia yra?

— Ne, nežinau.

— Ar buvai kuomet bažnyčioje?

— Niekuomet, gyviai atrėžė vaikiną, tartum tai būtų buvęs blogas daiktas.

— Kuomet buvau mažas sykj motina man parodė bažnyčią, bet su tokiu persergėjimu, kad tenai niekuomet neičiau, nes tenai gyvena kunigai, kurie suėda vaikus. Tikrai, žingeidumas mano buvo didelis, bet baimė kad netapčiau suėstas, pergaltėjo ir niekuomet bažnyčioje nebuvau.

— Tad niekuomet, vaike, negirdėjai apie Dievą? Ar tu žinai, kad su žmogaus mirtimi, ne viskas baigiasi kaip tai buna su gyvuliais, bet prasideda naujas tolimesnis gyvenimas? Vaikinas jau neatsakė, nes neturėjo apie tai nei jokio supratimo. Tuomet kapelionas jam trumpai paaiškino, kas tai yra Dievas, Jėzus Kristus, pomirtinis gyvenimas, Šventi Sakramentai. Ir Jėzus Kristus, tas Dieviškas Mokytojas, kurs geriausiai žinojo, kad neilgai jau ligoniui prisieis gyventi šiame pasaulyje, stebuklingai davė Savę pažinti prieš mirtį per kunigo lūpas...

Ir pažino, kas tai yra Dievas, gerumas ir blogumas, kas tai yra šv. Sakramentai, Dievo malonė ir t. t. Priminęs apie dangų, paklausė jis, ar taip tikrai yra, o iš jo pabalusių lūpų išėjo gailingas skundas:

— Vai, kad bučiau apie tai žinojęs! Taip, jei bučiau žinojęs, kad yra Dievas, nuodėmė, pragaras, dangus; kad yra Jėzus Kristus, kurs begalo numylėjo žmones ir už juos savo kraują pra-

liejo, ant kryžiaus mirdamas; kad Jis yra begalo gailėstingas ir visiems atleidžia nuodėmes, kurie Jam įtikėjo, priėmė šv. krikštą arba paskiau nusidėję, su gailiesiu savo nuodėmes išpažįsta! Bet apie tai vaikinas nežinojo ir tai ne iš savo kaltės! Nedavė Jam pažinti tai jo gimdytojai, bet Jėzus pats tą padarė, atėidamas pas jį paskutinėje valandoje. Dievo malonei padedant, ligonis suprato šv. Krikšto ir šv. Komunijos reikšmę. Todėl ištiesė savo sublogusias rankas ir su ašaromis maldavo Krikšto ir Švenč. Sakramento. Kapelionas aplice jo galvą krikšto vandeniui, sakydamas: "Aš tave krikštiju: Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios".

Gyvybės viltis tęsėsi, vaikinas visą naktį rengėsi prie pirmos ir paskutinės šv. Komunijos.

Brėkstant kunigas atnešė švenč. Sakramentą ligoniui į palaikią trobelę.

— Maniau, kad kunigas jau neateisi, skundėsi vaikinas; taip labai bijojau, kad nenumirčiau be Jėzaus Kristaus. Apie tai visą naktį mąščiau. Paskui su kunigu atkalbėjo trumpą, bet karštą maldelę prieš priimsiant švenč. Sakramentą ir su šv. Hostija įėjo į mirštančio širdį V. Jėzus, duodamas tiek džiaugsmo ir laimės, kad išbalusis jo veidas apsidengė nežemišku nusišypsojimu. Nuo to laiko visiškai atsidavė prisirengimui keliauti nuo šios žemės į dangų. Apie nieką daugiau nekalbėjo, kaip tiktai apie gerąjį Jėzų. Ėmė kryžių į rankas ir, karštai bučiuodamas, kalbėjo: "Tiesa, kaip Jėzus yra del manęs

geras!" Tą patį darė, paėmęs Švenč.

Marijos medalikėlį, kalbėdamas į ją kaip vaikas į savo motiną.

Vakare nunešė jauną kareivį į ambulansą. Paskutiniai jo žodžiai į kunigą reiškė giliausią ir tyriausią padėką ir pasižadėjo, kad nueis į dangų ne tik tai melstis už savo pulką, bet ir už tuos, kurie panorės eiti pagal jo pavyz-

dį.

Tyla vis labiau viešpatavo, o naktis tęsėsi ilgai. Mirtis kas kart daugiau rodė savo ženklų ant išbliškusio jaunikaičio veido. Pagaliau dar valandžiukė ir jo sielą angelai nuvedė prieš Auščiausiojo sostą.

Rytuose pradėjo brėkšti ir žvaigždės nykti.

K. P. M.



## Katalikų Pasaulys



ITALIJA. — *Revoliucijos Kentėtojai.* — Spalių 17 dieną Šventasis Tėvas Pijus XI pakėlė į palaimintųjų skaičių 191 kentėtoją už tikėjimą. Yra tai kruvinos prancuzų revoliucijos aukos iš 1792 metų. Visi žuvo žiauriu būdu nukankinti vien tik už tai, kad nesutiko daryti priesaikos, kuria buvo bedieviškos valdžios reikalaujama išsižadėti Romos Vyskupo priklausomybės ir pripažinti įstatymus iš pamatų griaujančius katalikų Bažnyčios drausmę ir organizaciją. Kankinių tarpe yra keli vyskupai, daug kunigų ir vienuolių ir nemaža pasaulionių. Tais baisiais revoliucijos metais buvo nukankinta, kaip apskaitoma, iki 1400, bet tik tie 191 kentėtojas teko viešas Bažnyčios pagerbinas, nes apie kitus nefurima žinių reikalingų, kad Bažnyčia pripažintų juos palaimintais.

*Kryžius Kolosėje.* — 1874 metais bedieviškoji masenų Italijos valdžia pašalino iš milžiniškojo amfiteatro, vadinamojo Koloseum, kryžių. Jį buvo pstatę Popiežiai krikščionių kankinių atminimui, kurie čia buvo pralieję savo kraują už Kristų, plėšrųjų žvėrių sudraskyti stambeldiškujų imperatorių įsakymu. Musolinio dabartinė valdžia leido kryžių vėl sugrąžinti. Ir štai 24 spalių š. m. Roma matė nepaprastą iškilmes. Į milžiniškąjį Koloseum susirinko nesuskaitomos žmonių minios, norėdamos pareikšti, kaip jie įvertina tą kryžių, kuris jiems nuo-

lat primindavo krikščionių kankinių karžygiškumą ir drąsą kentėti už tikėjimą ir Kristų. Naujasis kryžius buvo pašventintas šv. Kryžiaus bazilikoje ir iš čia iškilmingoje procesijoje nugabentas į Koloseum. Procesijai prisitartinus prie Koloseum iš tukstančių krutinių išsiveržė džiaugsmo šauksmai: "Evviva la Croce!" — "Lai gyvuoja Kryžius!" Ir pasipylė nepertraukiamas delnų plojimas. Tuo būdu romėnai reiškė savo džiaugsmo Kryžiumi grįžus į savo senąją vietą. Romos ponios pasitiko Kryžių su gyvųjų gėlių vainikais, kuriais apipynė visą Kryžiaus medį. Įvairus kalbėtojai karštais žodžiais pažymėjo šios dienos iškilmes reikšmę. Į šitas kalbas minia atsakė karštomis katumėmis. Į pabaigą didelis choras pakaitomis su minia pagiedojo padėkos giesmę "Te Deum laudamus" — "Tave, Dieve, garbiname". Kryžiaus sugrąžinimo iškilmes darė gilaus įspūdžio dalyviams. Nepaprastai atrodė milžinas stambeldžių Amfiteatras (Cirkas) šimtų šimtais žiburių apšviestas (iškilmes įvyko vakarop). Ant apgriuvusių sėdynių, kur seniau sėdėdavo stambeldžiai ir gerėdavosi krikščionių žiauriv žudymu, dabar buvo prisigrūdę tukstančiai krikščionių ir gerėjosi kitokiu reginiu. Ant arenos jau nebe plėšrus žvėrys drasko nekaltus krikščionis, bet ramus mūsų Išganytojo Kančios ženklas majestatingai riokso, o aplink



Kryžių tikinčiųjų minia giedanti garbės giesmę Nukryžiuotam Dievo Sunui. — Sugražinus Kryžių į Kolosejų, matyti dabar kasdien būriai žmonių lankančių apgruvusį milžiną cirka ir čia suklaupę pas Kryžių meldžiasi dievobaimingai ir džiaugsmo ašaros nurieda per daugelio skruostus.

*Sventojo Tėvo dovana Meksikai.* — Šventasis Tėvas Pijus XI padovanojo šiomis dienomis gražią monstranciją Meksikai. Dovanai pridėta sąlyga, kad ji galės būti vartojama Meksikos sostinės katedroje, kai krašte bus sugražinta taika ir tikiybinė laisvė.

*Antrasis Evangelijos Kongresas Milane.* — Spalių 21-23 Milane įvyko Italijos katalikų Evangelijai platinti draugijos II kongresas. Kongresas buvo labai skaitlingas. Dalyvavo be dvasiškijos daug pasaulionių inteligentų. Kongresas svarstė budus sekmingesniam Evangelijos platinimui ir supratimui liaudies tarpe. Padaryta daug svarbių tuo reikalu nutarimų. Paskaitų kurios buvo Kongreso metu skaitytos, turinys, parodo, kaip italai katalikai rimtai supranta reikalą skleisti įvairių visuomenės sluoksniuose gilesnį išaonimą Evangelijos tiesų. Pavyzdžiui, buvo paskaitos temomis: "Evangelija — gyvenimo įstatymų knyga"; "Moteris Evangelijoje"; "Evangelija Bažnyčioje ir už Bažnyčios"; "Evangelija ir jos platinimas"; "Jaunuomenė Evangelijoje" etc. — Kaip būtų gera, kad ir Lietuvos katalikai daugiau susidomėtų Evangelijos sąaonimu mūsų visuomenės tarpe.

*Maldininkų būriai Romoje.* — Šiomet einant šv. Pranciškaus Asižiečio jubiliejui, iš visų kraštų traukia katalikų būriai į Asižių. Bet iš ten užsuka ir Romon. Maldininkų būrius daugiausia sudaro tretininkai. Teko patsebėti tretininkų iš Vokietijos, iš Vengrijos, Prancuzijos, Anglijos, Ispanijos ir kitų kraštų. Tik iš katalikiškos Lietuvos dar nesimato tretininkų burio Romoje. O juk Lietuvoje suorganizuoti tretininkų burio Romoje. O juk Lietuvoje tretininkai, rodos, gerai gyvuoja ir jų yra nemaža. Argi nevertėtų ir iš Lietuvos suorganizuoti tretininkų

būrį, kuris aplankytu savo Šventojo Įsteigėjo grabą ir drauge užsuktų Romon?

*Paskutinė šių metų Beatifikacija.* — Spalių 31 dieną Romoje įvyko šių metų paskutinės Beatifikacijos iškilmės. Į palaimintųjų skaičių tapo pakeltas kun. Natalis Pinot, Angers diocozijos klebonas, kuris prancuzų revoliucijos metu žuvo kankinio mirtimi. 1794 metais 21 vasario teismas pasmerkė pal. Pinot mirti už tai, kad tasai atsisakė daryti priesaikos priešingos katalikų Bažnyčios tikėjimui. Į 24 valandas teismo nuosprendis buvo įvykintas. Budeliai pajukai pasiulė kankiniui apsilvilti Mišių rubais ir taip aprėdytą nuvedė prie giliotinos (mašina galvoms kapoti). Pal. Pinot tardamas Mišių pradžios žodžius "Introibo ad altare Dei" įžengė į galabinimo vietą ir už valandėlės Kristaus karžygio galva nusirito žemyn. Žuvo revoliucijos kraugeriai ir šiaudien jų nieks jau nebemini, nebent su dideliausiu pasibiaurėjimu, tuo tarpu jų kruvinos nekaltos aukos Bažnyčios pagerbiamos ir pakeliamos amžiams į nenugalimos drąsos ir krikščioniškosios tvirtybės pavyzdį. Per Beatifikacijos iškilmės šv. Petro milžiniškoji bazilika buvo kimšte prisikimšus žmonių, kurie drauge su krikščionių Tėvu Pijumi XI atėjo čion pagerbti drąsų Kristaus kankinį.

Šiais metais išpuola daugelis įvairių žymių sukaktuvių — metinių. Visu pirma šimtet yra pasauliui skirti šventieji metai. Kiekvieno amžiaus ketvirtyje, sukakus 25 metams, Katalikų Bažnyčia skelbia šventuosius metus. Tie metai išpuolė pernai — 1925. Bet kadangi, sulig senais papročiais, tie metai tešvenčiami tiktai Romoje, tai sekančiais, butent 1926 metais, jie teikiami visam katalikiškam pasauliui. Daugelis milijonų katalikų pasinaudojo tomis Bažnyčios teikiamomis malonėmis, jas aukodami ne tiktai už save, bet ir už vėles, skaistykloje kenčiančias. Tai yra tikrai šventieji Dievo gailestingumo ir malonių metai.

Šimtet suėjo šešiolika šimtmečių nuo tikrojo Kryžiaus medžio atradimo. Imperatoriaus Konstantino Didžiojo motina šv. Elena susi-

rupino tuo kryžiumi, ant kurio mirė pasaulio Išganytojas. Po ilgų ieškojimų jįsai buvo atrastas Jeruzalėje 326 metais ir po stebuklingų patirimų didžioje garbėje padėtas dalimis žymiausiose bažnyčiose. Šioms sukaktuvėms minėti Romoje įvyko didelės iškilmės, kuriose dalyvavo patsai šv. Tėvas ir daugelis kaip Bažnyčios taip ir įvairių valstybių atstovų. Tam atminimui pagerbti nutarta pastatyti Romoje šv. Kryžiaus bažnyčia, kurioje būtų sudėtos likusios tikrojo Kryžiaus medžio dalys. Šv. Tėvas, norėdamas tas sukaktuves labiau pabrėžti, visoms šv. Kryžiaus garbei pašvęstoms bažnyčioms suteikė ypatingą šventųjų metų pirmenybę. Vieton lankyti daugelį bažnyčių, žmonės, norėdami įgyti šventųjų metų atlaidus, gali aplankyti tiktai tą vieną bažnyčią po keturis kartus į dieną per penkis atvejus. Tai šv. Kryžiaus bažnyčių privilegija. Daugelis šiais metais statomų bažnyčių įvairiose šalyse yra pašvęstos šv. Kryžiaus garbei.

Didelėmis iškilmėmis katalikiškas pasaulis mini šįmet šv. Pranciškaus Asyžiečio 700 metų sukaktuves. Italijos ne tiktai Bažnyčia, bet ir valstybė švenčia garbingojo Pranciškaus atminimą. Asyžiuje iškilmėse dalyvavo ne tiktai šv. Tėvo atstovas kardinolas Merry del Val, bet ir Italijos valstybės atstovas patsai ministrų pirmininkas Mussolini. Iškilmių dienoje visos valstybinės įstaigos šventė, pasipuošdamos valstybinėmis vėliavomis. Tiems metams minėti valdžia išleido ypatingus pašto ženklus. Buvo ruošiamos paskaitos, konferencijos ir visoki suvažiavimai. Net svetimos organizacijos, neturinčios nieka bendra su šv. Pranciškum, minėjo jo sukaktuves, ruošdami savo suvažiavimus Asyžiuje, kaip pavyzdžiui neregiai, krikščioniškojo meno draugija ir kiti. Gal ne taip iškilmingai, bet ne mažiau širdingai visas katalikiškas pasaulis mini tas sukaktuves. Net ir protestantai daugelyje vietų pagerbė šv. Pranciškų atatinamu būdu. Tuomi jie atidavė garbę ir pirmenybę Katalikų Bažnyčiai, kuri viena tegali išauklėti tokius dvasios milžinus — šventuosius.

Kitos sukaktuvės, šįmet švenčiamos, yra dviejų jaunikaičių vienuolių — Aloizo Gonzagos ir Stanislovo Kostkos. Šiais metais suema 200 metų nuo juodviečių išpažinimo šventaisiais. Abudu šventu jaunikaičiu yra jaunimo globėjai. Vienuolijose juodu yra globėju — šv. Stanislovas yra kolegistų globėju ir šv. Aloizas — naujokų. Jiedviem abiem galima pritaikinti šv. Rašto posakis "trumpai gyvenę pragyveno ilgus laikus". Abudu jaunučiai apie 20 metų tegyvenę liko pavyzdingais šventaisiais. Juodviečių sukaktuvės Romoje buvo minėtos labai iškilmingai. Šv. Tėvas tuo tikslu išleido laišką, kuriame jįsai ragina tėvus, mokytojus ir jaunuomenės vadus rupintis, kad minėtųjų šventųjų gyvenimo pavyzdžiai būtų įgyvendinti dabartinėje jaunuomenėje. Tą gražų paraginimą pasekė ir Lietuvos jaunimas savo pasižadėjimą padaręs raštu — sekti gyvenime tuos prakilnius šventuosius pavyzdžius, kad tapiems palikti panašiais.

Nė kiek ne mažiau reikšmingas buvo šįmet įvykęs Eucharistinis kongresas Chicago mieste. Jo iškilmingumas pralenkia visus šių metų tikiybinius suvažiavimus ir kongresus. Amerikos katalikai kongrese pasirodė savo visoje didybėje. Jų tikiybina padėtimi stebėjosi visas pasaulis; ne tiktai Amerikos kitatikiai ir netikėliai jautė ir suprato katalikų didybę, bet ir viso pasaulio katalikai turėjo progos išvysti Amerikos katalikų pažangą, sulyginant, trumpame laike. Visiems buvo aišku, kad Katalikų Bažnyčia, laisvai gyvuojanti, gali pasiekti tokie aukštybės laipsnio, kokis nėra lemta nė vienai tikiybina draugijai išvysti.

Šitos įvairios sukaktuvės ir iškilmės, kurias teko šiais metais katalikams pergyventi, vien teparodo Katalikų Bažnyčios prakilnumą ir galybę. Kiekvienas katalikas gali pasididžiuoti, kad jįsai priklauso tokiai įstaigai, kuri yra paties Viešpaties Dievo įsteigta ir šv. Dvasios palaikoma. Katalikams telieka tiktai nurodytais keliais eiti, siekiant krikščioniškos tobulybės, besilavinant visose mums tikėjimo nurodomose dorybėse.

# Klausimai ir Atsakymai

**KLAUSIMAS.** — Pas mus įvyksta bažnytinis bazaras. Musų Apaštalytės Maldos draugija nori, kad būtų pardavinėjami svaiginamieji gėrimai. Tuo esą bus galima uždirbti daug pinigų geram tikslui. Ar tos draugijos nariams nėra nuodėmės, kurie tokių dalykų reikalauja iš kitų draugijos narių?

*L. B.*

**ATSAKYMAS.** — Reikia atminti vienas svarbus dalykas — niekuomet negalima vartoti blogas priemones geram tikslui. Kaip negalima pavogti pinigų, kad juos kokiame geram tikslui suvartojusi, taip negalima platinti girtuoklybės, kad už gautus pinigus bažnyčią parėmus. Yra daug kitų gražių ir leistinų priemonių, kuriomis galima surinkti daug pinigų bažnyčios reikalams. Ar jūsų draugijos nariai tai žinojo ir suprato, tai kitas klausimas. Tokiuose dalykuose visuomet reikia atsiklausti vietinio klebono ir sekti jo duotus patarimus.

**KLAUSIMAS.** — Ar tiesa, kad Katalikų Bažnyčioje yra du mokslai? Tasai mokslas yra išdėstytas maldoje “Tikiu į Dievą Tėvą”. Pas mus gi žmonės kalba vieną “Tikiu į Dievą Tėvą”, o kunigai per Mišias kalba kitą tokią maldą.

*J. K., Chicago, Ill.*

**ATSAKYMAS.** — Katalikų Bažnyčioje yra tiksliai vienas ir tas pats tikėjimo mokslas, kurio mus išmokė Jėzus Kristus. “Tikiu į Dievą Tėvą”, kurį žmonės kalba yra tas pats, kurį per Mišias ir kunigai kalba. Kurį kunigai kalba yra truputį ilgesnis, nes turi keleta paaiški-

nimų. Kuomet pirmuose amžiuose klaidatikiai pradėjo mainyti tikėjimo žodžius ir jų prasmę, Bažnyčia plačiau paaiškino kaikiuriuos dalykus, kad nebūtų jokių nesusipratimų ir jokių paklydimų neatsirastų tikinčiųjų tarpe dėl kalbos neaiškumų.

**KLAUSIMAS.** — Bažnyčios Įsakymų Amerikoje yra 6, o pas mus Lietuvoje buvo tiksliai 5. Argi čia kitokia Katalikų Bažnyčia kaip Lietuvoje?

*J. B., Rochester, N. Y.*

**ATSAKYMAS.** — Taip Lietuvoje taip Amerikoje yra tiek pat Bažnyčios Įsakymų. Tiksliai trečiame Įsakyme mes lietuviškai sakome “Eik bent vieną kartą į metus išpažinties ir priimk Švenčiausią apie šv. Velykas”. Angliškose knygose tasai Įsakymas padalintas į du. Pas juos taip skamba: Trečias Įsakymas — Eik bent vieną kartą į metus išpažinties. Ketvirtas Įsakymas — Priimk Švenčiausią apie šv. Velykas. — Tai ir visa paslaptis, kuri Tamstai taip buvo sunku suprasti, kodėl angliškuose katekizmuose yra 6 vieton 5 Įsakymų.

**KLAUSIMAS.** — Buvo prisakymus atiduoti dešimtinę. Ar tasai įsakymas paeina nuo Kristaus ar nuo Apaštalų?

*Vargšas, Rochester, N. Y.*

**ATSAKYMAS.** — Įsakymas atiduoti Bažnyčios ir dvasiškijos išlaikymui dešimtinę nėra Apaštalų duotas. Ir Kristus ne pirmas tą įstatymą skelbė. Tasai įstatymas buvo duotas paties V. Dievo žydų tautos vadui Mozei. Jisai tiek daug kartų

pakartojamas, kad visus posakius čia surašyti imtų keletą 10-čių puslapių. Pasiimk tamsta, šv. Raštą — Mozės knygas, ypačingai Kunigų ir Skaitlių knygas. Čia ištisi skriai apie tai tiktai ir kalba. Dalinai aprašoma sutraukoje Skaitlių Knygoje 18 skyriuje. Visi pirmutiniai vaisiai, gyvuliai, paukščiai ir javai turėjo buti atiduoti Dievo garbei ir dvasiškos užlaikymui. Pirmgimiai vaikai turėjo buti išperkami tam tikra nustatyta pinigų suma. Jokubo vaikai kiekvienas gavo savo dalį turtais ir žeme. Levi vaikai arba kunigai negavo tėvonystės; juos turėjo užlaikyti visa žydų tauta. — Išganytojas, kaip patsai pažymėjo, neatėjo pakeisti Įstatymo, bet jį papildyti. Todel Jisai šiuo atveju neskelbia nieko naujo. Nurodo tiktai kaip reikia visa pildyti. Kalbėdamas apie pariziejų ir muitininką, Jisai nurodo, kad neužtenka atiduoti dešimtinę (kaip kad pariziejus gyrėsi pildęs įstatymą), bet reikia tai daryti su nusizėminimu. Išganytojas nurodo našlės skatiko vertę. Tai nebuvo dešimtinė jos turto. Taip, nebuvo. Bet Išganytojas pasakė, kad tai buvo daugiau negu dešimtinė, nes jinai tiek teturėjo ir todel daugiau davė negu kiti, duodami aukso ir sidabro pinigus. — Apaštalai irgi neskelbė nieko nauja. Jie laikėsi to paties įstatymo Viešpaties Dievo Mozei duoto. Pirmieji krikščionys gyveno tobuliau. Jie savo visą turtą atiduodavo Apaštalams ir taip gyveno bendrai. Kadangi Ananijas ir Safira, pardavę savo žemes, gauto turto dalį paslėpė, Viešpats Dievas juos nubaudė mirtimi. Kaip šv. Petras pasakė, del to, kad melavo šv. Dvasiai. Einant šituo pačiu Dievo įsakymu ir da-

bar visi katalikai turi užlaikyti Bažnyčią ir dvasiškiją. Todel aukos, kurias žmonės duoda Bažnyčios ir dvasiškos išlaikymui, nėra aukos, bet grynos pareigos išpildymas. Tai geriausia pabrėžia šv. Povylas savo laiškuose. Tamstai patariu paskaityti Mozės knygas — Kunigų ir Skaitlių, šv. Evangeliją, Apaštaly Darbus ir šv. Povilo laiškus.

KLAUSIMAS. — Mums yra žinoma, kad šv. Komunija reikia priimti nevalgus ir negėrus. Aš gi pastebėjau, kad Uždušinėje dienoje kunigas, laikydamas trejas šv. Mišias, kiekvieną kartą po Komunijos gėrė vyno. Kaip tai gali buti? Jeigu yra tai leistina kunigams, kodel negalima tuo žmonėms naudotis?

*Amerikoniška Lietuviaitė, Gary, Ind.*

ATSAKYMAS. — Visas Tamstos nesupratimas yra tame, kad neatskiri šv. Komunijos nuo kitų šv. Mišių dalių. Per šv. Mišias konsekruojama duona ir vynas. Kaip duona pasikeičia per šv. Mišias į Švenčiausią Išganytojo kuną, taip vynas pasikeičia į Švenčiausią Jo kraują. Ir todel kunigas, priimdamas šv. Komuniją, priima ne tiktai hostiją-kuną bet iš kieliuko geria Išganytojo kraują. Visa tai yra vieną šv. Mišių Komunija. Jeigu kunigas tepriimtų tiktai Išganytojo kuną ir negertų Jo kraujo, nebutų šv. Mišių. Po šv. Komunijos kunigas, nuploves pirštus vynu ir vandeniui, tai visa irgi išgeria. Bet šitas vyno ir vandens gėrimas teįvyksta pabaigoje paskutinių tą dieną laikomų šv. Mišių.

# MUSŲ DARBAI

*Kas kitur veikiama.*

Gyvenimas yra įvairių nuotikių sekimas. Be judėjimo, darbo ir pažangos gyvenimas nebūtų įdomus. Kiekvienas žmogus siekia gero vės. Nestebėtina todėl, kad kunigai, vienuoliai ir šiaip katalikai žmonės, pasišventę Dievo garbei, nenuilstamai žengia pirmyn, vaduodamiesi viena mintimi "visa didesnei Dievo garbei". Panašiai ir Tėvai Marijonai įvairiuose kraštuose dirbą naudingą darbą Dievo garbei ir žmonių naudai.

Lietuvoje Tėvai Marijonai plačia vaga žengia pirmyn. Jų gimnazija Mariampolėje šian die skaitoma viena geriausių visoje Lietuvoje. Čia ne vien mokslas aukštai stovi, bet ir patys jaunikaiečių auklėjimas lošia svarbų vaidmenį. Gimnazija, turėdama gerus mokytojus ir vadus, pilnai gali aprupinti visus mokslo ir auklėjimo reikalavimus. Kaip per keleta šimtmečių Tėvai Marijonai buvo Marijampolės krašto švietėjai, taip jiems ir lemta likti ant visuomet švietimo skleidimo nepavaduojamais šulais.

Be gimnazijos čia Tėvai leidžia dar prieš karą pagarsėjusį savaitinį katalikišką laikraštį "Šaltinį". Ką Amerikos lietuviams reiškia "Laivas", tą Lietuvos katalikams atstoja "Šaltinis". Kaip paprastai laikraštis paliečia ne vieną apylinkę, bet visą šalį, taip ir "Šaltinio" įtekmė pradeda buti atjaučiama visoje Lietuvos šalyje. Jo esimą atjaučia ne tik tai piliečiai, bet ir pati valdžia. Jeigu kuomet nors, tai šiais laikais tasai "Šaltinis" Lietuvos katalikams yra butinas. Jo vardas pilnai atitinka jo tikslui — tai versmė, iš kurios teka tautai jos dvasinė gyvybė.

Mariampolės parapija yra labai didelė. Čia esama daug mokyklų, draugijų ir šiaip jau įvairių įstaigų. Joms visoms reikalingi dvasiniai vadai. Ir tais nepavaduojamais vadais šiandie yra Tėvai Marijonai. Ne tik tai Ma-

rijampolėje jie tai dirba, bet ir kitose Lietuvos vietose. Dabar įsisteigė Ukmergėje, kame jų laukia panašus veikimas. Ne mažiau svarbi vieta yra ir dabartinėje sostinėje — Kaune. Keletas Tėvų Marijonų užima profesorių vietas aukščiausioje Lietuvos mokykloje universitete. Bet jie ta darbuote nesitenkina; jos per maža. Štai kodėl juos rasi įvairiose didesėse rašytų knygų pilni knygynai. Jie, vienu žodžiu, dirba.

Gretimoje Lietuvai valstybėje Latvijoje jie irgi dirba. Vienas, gerai pažįstas jų darbuotė, taip apie juos rašo: "Stebėtina kokia pažanga reiškiasi pas Latvijos Marijonus. Kas pirmiau matė jų vienuolyną Vilanuose, dabar jo nepažintų; tiek daug remonto padaryta. Netrukus čia laukiama naujų trijų kunigų, kurie įstoja į vienuolyną. Vargas tik tame, kad nėra kunigų, kurie juos pavaduotų. Ir taip apie 10 parapijų Latvijoje yra be kunigų. Kun. Valpiteris išvažiavo Romon. Kun. Leitans baigia naujokavimą Marijampolėje ir važiuos į Alšvangą, kame užims klebono vietą, kurs vyks į Marijampolę atlikti naujokavimo. Vilanuose jau yra viso kunigų ir brolių 19 žmonių. Dievas laimina tenykščiams Tėvams Marijonams".

Romoje Marijonų skaičius irgi žymiai auga. Šį rudenį atvažiavo trys iš Amerikos. Kiti iš Lietuvos, Latvijos ir Gudijos. Dabar esama apie 10 žmonių. Lietuvos klerikai Marijonai daugiausia lanko Kauno universitetą. Jiems visų pirma reikia baigti savos mokyklos, pažinti savas universitetas, o paskui daugiau pasilavinti į užsienį. Lygiai ir su Amerikos klerikais. Jie pirmiau baigia čia vidurinius mokslus ir tik aukštesnių vyksta į užsienį.

Keletos metų gyvenimas Lietuvoje suteiks Amerikos jaunikaiečiams užtektinai tautinės dvasios, kurios jiems neįkvėps jokia kita jėga. Iš tokių vyrų galima laukti, kad jie ateityje bus tinkami išėivijos vadai. Šitie tai Amerikos lie-

tuvių vaikai turi mums daugiausia ir rupėti.	A. Jankauskienė, "	3.00
Mums svarbu rytojus. Ko galima laukti dabar-	B. Oželienė, "	3.00
tinėse sąlygose kiekvienam aišku. Tiktai ben-	M. Daukšienė, "	3.00
dromis jėgomis, išauklėję keleta šimtų rimtų	J. Puplesis, "	3.00
darbininkų ir vadų, galime tikėtis, kad lietu-	J. Kudulienė, "	15.00
viai Amerikoje nežlugs.	N. P. Milašius, "	3.00
	B. Radišauskienė, "	1.00
	V. Strioga, "	1.00
	F. Gedžius, "	3.00
	P. Freitikaitė, "	3.00
	J. Berliauskas "	3.00
	Jeva Šiaulienė (įsirašė į amžinas na-	
	res) įmokėjo .....	5.00
	Mar. Kol. Rem. Ch. Apskritys pelnė iš	
	suruošto vakaro .....	32.20
	Šarka, "	5.00
	J. Bulovas, "	3.00
	K. Bobinskienė, So. Boston, Mass. ....	3.00
	K. Mogalis, Detroit, Mich. ....	4.00
	A. Santienė, Baltimore, Md. ....	3.00
	M. Dulskienė, "	3.00
	Pilipauskienė, "	3.00
	Giedrienė, "	3.00
	Iz. Valaitis, Waterbury, Conn. ....	2.00
	Dr. Andirus Jackson, "	25.00
	G. Russel, "	2.00
	C. A. Jackson, "	5.00
	Am. Dudžiūtė "	52.50
	K. Dora Egan, "	25.00
	J. Gerulis, "	2.00
	M. Nandravičiūtė, Baltimore, Md. ....	3.00
	Kun. N. N. Chicago, Ill. ....	\$100.00
	Kun. J. Kazlauskas, Waterbury, Conn. ....	10.00
	K. Draugelis, Roseland, Ill. (dienos už-	
	darbis) .....	10.00
	V. Domkus, Chicago, Ill. (dienos uždar-	
	bis) .....	5.00
	Kun. P. Garmus, Braddock, Pa. ....	3.00
	D. Tamašiunaitė, Chicago, Ill. ....	3.00
	P. Morkevičienė, Shenandoah, Pa. ....	3.00
	P. J. Slušinaskas, Schenectedy, N. Y. ..	3.00
	M. Stankevičienė, "	3.00
	Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir	
	Aukotojams Remėjų Centras taria nuoširdžiausią	
	Ačiū.	

## Remėjai:

M. Maurutienė, Naugatuck, Conn. ....	\$ 3.00
S. Bandzevičius, Watertown, Conn. ....	3.00
O. Andriuškevičienė, Waterbury, Conn. ....	3.00
I. Valaitis "	3.00
A. Maurutis "	3.00
N. N. "	50.00
O. Kancerevičiūtė, Amsterdam, N. Y	
(amžinoji narė) .....	5.00
A. Valukas, A. Tvirbutas, L. Kaupys, J.	
Zaleckis, P. Karaliūnas, O. Kizevičie-	
nė, M. Šukelis, M. Balsevičius, J. Pau-	
lauskis, L. Taugenis, A. Gudžiūnas ir	
B. Vaičkus, (Racine, Wis.) po .....	3.00
S. Sepikas ir L. White (Racine, Wis. po	5.00
V. Briedienė, Philadelphia, Pa. ....	\$3.00
Veronika Jablonskienė, Chicago, Ill. ..	\$10.00
Juožas Mikalajūnas, New York, City ..	5.00
Jurgis Bartašius "	5.00
PP. Saudargai "	3.00
A. Valinavičienė, J. Jurkevičius, B. Rau-	
donienė, iš New York, City, po ....	1.00
M. Ramašauskienė, Philadelphia, Pa. ..	3.00
A. Valžienė, "	3.00
Z. Mituzienė, Grand Rapids, Mich. ..	3.00
Kun. A. Paukšta, Chester, Pa. ....	3.00
Kun. J. Kaulakis, Philadelphia, Pa. ..	3.00
V. Uždavinis, Omaha, Nebraska .....	4.00
Kun. I. Albavičius, Chicago, Ill. ....	\$3.00
V. Lukošienė "	3.00
J. Blankus, "	3.00
M. Bankevičius, "	3.00
K. Šležas, "	3.00
J. Lipinas, "	3.00
A. Baltkus, "	3.00
O. Buivdienė, "	3.00
B. Sinkienė, "	3.00
O. Klebonienė, "	3.00
E. Garbašauskaitė, "	3.00



# Lietuvos Žinios



— Eina gandai, kad prof. Čepinskis atsi-  
statydis nuo švietimo ministerio vietos, nes  
esąs pavargęs. Jo vietą užimsias p. Baronas.

— Darbo federacija įnešė Seiman suma-  
nymą, kad savanoriams, važiuojant į savo suva-  
žiavimus, būtų duodama bilietai dovanai. Be

to, pasiulyta, kad 4 kartus į metus būtų jiems  
duodama važiuoti dovanai Lietuvos geležinke-  
liais, net asmeniniais reikalais.

— Šventadienio poilsio klausimas dar ne  
išspręstas, reikalaujama šventadienį švesti to-  
se įstaigose, kur dirba samdyti darbininkai.

Čia nukirpk.

## MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų  
Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	Viso siunčiu \$ ..... dol. 1926 m. .... m. .... a.
FUNDA- TORIUS moka \$500.00	GARBĖS NARYS moka \$100.00	AMŽINAS NARYS moka \$50.00	METINIS REMĖJAS moka \$3.00	VIENKAR- TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	

Mano adresas, Vardas ir Pavardė .....

Gatvė, miestas, valstija .....

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kėkias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Koku budu padaryti testamentalį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-  
depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuočiu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuolynan pa-  
Marijonus.

**Pastaba.** Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa kėpelį ir at-  
siunčia Remėjų Centru, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

— Ukininkų Sąjunga, Krikščionys Demokratai ir Darbo Federacija teikė Seime valdžiai interpeliaciją, dėl mėginimų šalinti iš lietuvių mokyklų tikybą ir tautybę, ir dėl steigimo lenkiškų mokyklų.

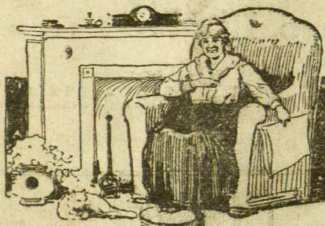
— Vyriausybė nusitarė išmokėti kunigams algas, bet vyskupų nepripažįsta. Tai yra aiškus noras atskelti kunigus nuo vyskupų ir taip suardyti visą Bažnyčios pamatinę tvarką. Bet

ir iš tų šiaudų nebus grūdų.

— Gruodžio mėnesį 17 d. sueis 60 metų valstybės prezidentui, Dr. K. Griniui. Ruošiamos iškilmės.

— Laikraštiniškai Seime, įsižeidę prezidento daromais varžymais, apleido posėdžių salę. Jei laikraštiniškai nedalyvaus Seimo posėdžiuose, tuomet visuomenė apie Seimo darbus negalės sužinoti nieko tikslaus.

## AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA



Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

**PETRAS CIBULSKIS**  
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS  
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą  
“DRAUGA”

“Draugo” kaina Lietuvon tik  
\$6.00 metams.

“DRAUGAS”

2334 So. Oakley Ave.  
CHICAGO, ILL.